

Bali János

Pietà — Descartes levétele a keresztről (2018)

hangszeres színház à la Kagel, éneklő csembalistrára és hangosításra

Előadás előtt a csembaló húrjaira több rétegben papírt kell fektetni, úgy hogy a húrokkal a pengetőktől a kikötésig teljes rezgő hosszukban érintkezzenek: a lapokat csembaló-alakúra kell levágni. Alulra néhány vékony réteg kerül (selyempapír vagy skiccpausz), felülre csomagolópapír. A rétegek közé kell dugni egy sárgarépat (az előadó meg kell hogy egye az előadás kijelölt pontján, ezért esetleg érdemes tisztára mosni és szárazra törölni). Ezeket az előkészületeket a hallgatóság nem láthatja.

A játékos szája előtt elérhető távolságban egy jól látható, ormótlan mikrofon mikrofonállványon, olyan közel, hogy ültében kissé előrehajolva a szájával megérinthesse. Úgy kell kihangosítani, hogy jól hallható legyen a különbség a mikrofonba történő és a mikrofon nélküli beszédben (érdeemes gyenge minőségű mikrofont használni és erőteljes sáváteresztő szűrést használni 300–3000 Hz között, levágva a mélyeket és a magasakat), ne gerjedjen ne legyen túl hangos, de biztosan észrevehető.

kötelező irodalom:

- René Descartes: *Discours de la methode pour bien conduire sa raison, & chercher la verité dans les sciences. Plus la Dioptrique, les Meteores, et la Geometrie, qui sont des essais de cete methode.* (Leyde, 1637)
- René Descartes: *Les Passions de l'ame* (Paris, 1649)
- Adrien Baillet: *La vie de monsieur Descartes* (2 kötet, Paris, 1691)
- Jacques Lacombe: *The History of Christina, Queen of Sweden* (London, 1766)

Pietà: Descartes levétele a keresztről

Bali János, 2018.

[közepes tempó]

[::||:]

[mik:]

[ki, túlartikulálva:]

Önök ... egy ... csembalózó **gépet** hallanak.

Önök egy csembalózó

[kicsit gyorsabban]

[mik; kissé unalmasan:]

gépet hallanak. A húrokat **pengetés** hozza rezgésbe, a pengetést **billentyűmechanika** végzi ... melyet **izmok** mozgatnak.

Az izmokat pedig az **idegek**

[ppp, magasan]

[lassul]

[szűkülő ambitus]

finom csöveinek bonyolult hálózatában iramló, az agyból eredő **szellő** irányítja.

[jelentőségteljesen:]

A központ a koponya ... legközepeinek

[egyre szakadozottabban:]

[tovább szűkülő ambitus]

[MIK:]

[mik:]

rejtékében trónoló ... legapróbb szervecske ... a **tobozmirigy**. Ott székel a lélek – melynek a testtel való érintkezési pontja tehát a lehető legkisebb,

[a két kéz már egymáson, csak középső ujjak] [egyetlen hangmagasság] [néha előkék]

[j, b, j]

felbonthatatlanul kicsi, felfoghatatlanul rejtett.

A csembalógép hangja és az én géphangom az önök

.

Apró, más univerzumba vezető féreglyuk.

[felfelé ordítva, szinte hahotázva] [kifele:]

Ó, költészet! Corpus poetarum: a k ö l t ő t e s t e.

[mik; intenzív, de fedett]

Dinnye. A szoba szikrákkal van tele.

~ ~ ~ ~ ~ [tenyeres]

[diatonikus skála; dolce, euphonikus akkordok, sonorus arpeggio]

Versek a születésnap balettemhez. Est. et non. non. non. est. et. est.

[mikrofon nélkül, de nagyon érthetően és ugyanakkor intimen]

Én szeretett, meggyötrött, saját véredbe dermedt fiam:

[parancsolva, katonásan:]

a filozófilecke reggel ötkor kezdődjön, ez legyen a világ új rendje – **Må det här bli världens nya ordning** – és az én tudásvágyam halálos ölelésű,

[presto! csak monoton gépelés, kinyúlások és glissandók nélkül]

[mik:]

szerelmes jele. Állítsd csak be a gépet! Ötkor már járjon a rugója ... ugyan miből áll az – hisz már örökre kiszabadult börtönéből az **akarat** új személyiséget

~ ~ ~ ~ ~

tételező, modernitást megszüelő, páratlan ereje!

[mik; nagyzolva]

Öntudat, te spontán, egyéni funkció.

Költészet!

Árkádia:

ahol maga a szellem terem a paradicsomkarón, szentséges a nyáj legeltetése és a kecskefejés,

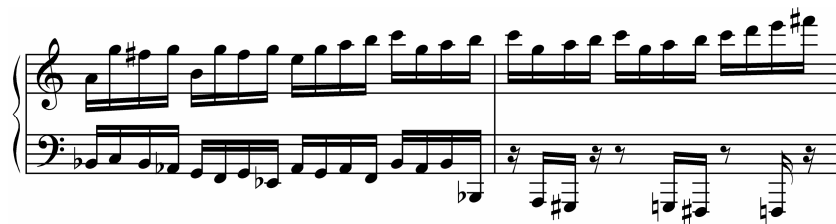
költői a nyirkos párnák közül kikelt, mezítelen és vézna test. Ó, szerelem. Árad és kavargó a fekete

és sárga epe Corelli belső nyirokhálózatában, mozgatja az agya által a csövecskéken keringetett szellő az izmait,

rezgeti a hegedűhúr a levegőt, míg a te, a létezését gondolkozással bizonyító idegeid finom fonata és tobozmirigyed férgek gyomrában gépiesül kukaccá.

[lassan kezdi tépni a papírt]
A rugó eltörött, de a lélek itt lebeg. Leveszlek hát a keresztről: s veled

együtt lefejtem magamat az ordinátáról és abszcisszáról. Középen, a sugárzó metszéspontban corpusként a nulla tündököl. Először a függőleges szárat bontom vissza: marad a láthatár-jellegű vízszintes: a szemlélet szélessége, amint te is rajzoltad. Ez a széles, tágas vonal pedig az innen, e pirossal karikázott pontból iduló, és egy másik pontba mutató, de rajta keresztül a végtelenbe szaladó nyílból lett. Átnyújtom karomat nulla közepének szinguláris nyílásán, át test világába, és még

[*kis kromatikus*]

tovább.

Forrón magamhoz öllelek. René, re-né, **pányttfödd**, újjászületett.